

СКАЛА ВІКІВ
Нинішній двалини ні
хто не може заложити
Викуп за Вісу

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“
„Надхреть поранок, та ще ніч“ Іса. 21.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Ukrainian Edition

Vol. XLIX МІСЯЧНИК № 12
Грудень 1, (December 1,) 1928

ЗМІСТ:

СГОБА УКАЗУЄ ЛАСКУ СВОЙОМУ ОСТАТКОВІ	179
Входять	179
Ціль	179
Левитан	180
Бог встає	181
Його меч	181
Місце безпеченьства	181
Служба останка	183
Радість і Мир	183
Злучені	184
ГАНЧАР І ЗОПСУТА ПОСУДИНА	185
ЗОЛОТИЙ ВІК В ПРОРОЦТВІ	188
ПОРЯДОК У ЦЕРКВІ	191
ТЕРСТИ І КОМЕНТАРІ НА ОСВІДЧЕННЯ	192

WITBETS

На землі переполох народів у заколоті, як зареве море та філі. І омертвіють люде від страху та дождання того, що прийде на вселенну [на всіх людях]: сили бо небесні захитаються... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випросуйтеся і піднімайте голови ваші, радуйтеся бо наближилось визволення наше. — Мат. 24:33; Марка 13:29; Лука 21:25.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

Сей журнал видає Товариство в тій цілі, щоб допомогти людям зрозуміти Божий план. Він поміщує матеріял для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійну участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає справоздання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідний і навчаючий матеріял до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії яко Божого об'явленого Слова Правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міряться. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віросповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розслідування кожного написаного тут слова порівнюючи його з наукою несмислового Слова Божого. Він не мішається в жадні суперечности і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є одинокий справедливий Бог, сотворитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Дьогос був початком Його творива, котрий опісля стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адаміні гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг статися Відкупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловічества, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибрав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місця церкви є ступати слідами її Господа Ісуса Христа, приображуватися на подобі Його, давати свідцтво о імені і плані Єгови Бога, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в Його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить „наслідок Авраама“, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ ВЖЕ СКІНЧИВСЯ; що Господь Ісус повернув і є тепер присутний; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі і веде всіх народам слухати Його.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїм царстві приведе людей до совершенного стану; і що підчас царювання Христа кожний чоловік буде мати нагоду стати на пробу в життя, і ті, що будуть послухні, отримають вічне життя і щастя.

ВИДАВЦІ:

Wartowa Bashta

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY

117 ADAMS STREET ... BROOKLYN, N. Y. U. S. A.

Заряд:

Й. Ф. Рутерфорд

Президент

В. Е. Ван Амбург

Секретар і скарбаник

Редакційний комітет:

Й. Ф. Рутерфорд

В. Е. Ван Амбург, Й. Генрі, Р. Г. Барбер, Е. Й. Коварт.
Бюра в інших краях:

FOREIGN OFFICES: *British*: 34 Craven Terrace, London, W. 2, England; *Canadian*: 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario; *Australian*: 495 Collins St., Melbourne, Australia; *South Africa*: 6 Leile St., Cape Town, South Africa. Please address the SOCIETY in every case.

Предплата на Вартову Башту річно вносить в Злучених Державах 1.00, в Канаді і інших краях, 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Південній Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес ордер або банківий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці і Австралії Предплату треба висилати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросят.

Уваг для предплатників! В нас є такий звичай, що не вислаємо спеціального повідомлення, що отримали належність, ані не повідомляємо, що предплата скінчилась, а тільки зазначаємо се побіч адреси один місяць наперед.

Entered as Second Class Mail Matter at Brooklyn, N. Y. Postoffice. Act of March 3, 1879.

Сотворення

Найвисший по над усьома творима є великий Єгова Бог; всі ті святі творива славили і радовалися перед предвічним Богом. „Співайте Богу, величайте ім'я Його! Зробіть дорогу тому, хто проходить крізь пустині — Господь ім'я Його — радуйтеся перед Ним!“ (Псал. 68:4) Всі до тепер небесні жителі були послухні, всі співділали з Богом і славили Його. Св. Письмо каже що Бог сидить на небесах небесних і вони співають піснь на славу імені його.

До сего часу ще не було нашої землі і ро-

зумієся не могло бути чоловіка. Без сумніву, що Бог об'явив своїм небесним сотворінням про Його замір, що Він постановив сотворити чоловіка, котрий мавби бути царем на землі. Т ось остаточно прийшов час закладати основи землі. Ся церемонія, заложення углевого каміння під великий дім для будучого царя, принесла велику радість для всіх сотворінь у небі. Обі досвітні зорі співали дует (на два голоси) і всі сини Божі викликували з радості — Йов 38:7.

На певно можемо припускати, що до того часу вже були сотворені міріяди звезд і планет котрі вже функціювали і відбивали славу свого творця. Але землі ще тоді не було. Тоді, так сказати, ранок сотворіння землі засірів як церемонія відбувалася в небі, під час котрої сі славні сотворіння віддавали честь великому і всемогущому Творцю.

Українська Конвенція відбудеться в Нью Йорку.

Конвенція відбудеться в днях 30, 31-го грудня 1928 і 1-го січня 1929 року. По всякі інформації прошені написати, на адресу Секретаря, як слідує: Mr. W. Litwin, 3015—91 St., Jackson Heights, L. I., N. Y.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

Рік XLIX

Грудень 1, (December 1,) 1928

№ 12

Єгова Указує Ласку Своїому Останкові

«Ідиж народе мій, вийди в свої хатини ачини засобою двері, сховайся на часинку, докіль гнів перейде; ось бо Господь вийде з пробутку свого покарати земнородних за їх беззаконьство; і земля видасть із себе кров, що повисала; не тайти ме вже своїя убитий.» — Ісаїя 26:20,21.

Усі пророцтва Єгови і ті події, що указують на сповнення пророцтв, говорять не омільно Його помазаньцям, що Армагедон зближається скорим ходом. Народилась бо вже нація, представлена через хлопятко; боротьба в небі вже перейшла; сатана скинений на землю, і знає, що час його приготування до війни короткий. Він горить ненавистю проти останка, тому що вони співають піснь в честь імени Єгови. Сатана і його слуги ідуть проти останка, бо вони мають свідчення Ісуса Христа і радісно сповняють заповіді Божі. Єгова освітчує позицію ворога своїми блискавцями з храму і рівно часно показує місце сховку і безпеченства останкові.

²Давид був помазаний Єговою на царя Ізраїльського. Він приображував Божого олюбленого Сина, котрий є правцею Єгови і великим Викунателем Його замірів. Здається, що в Давидовім царюванню був образець на теперішній час. Коли Давид оселився в Сионі, він збудував там дім для скині завіту і назвав то місце Сион. Давид, будучи царем помазаний Єговою і маючи скиню завіту з собою, говорив до народу з авторитетом. Під час свого царювання він злучив людей, і поміг їм зрозуміти, що значить Божий вибраний нарід. По сім, як нарід був уже зеднаний і Його віра в Єгову стала сильніша, і в Давида, царя, тоді Давид приготувався до війни і пішов нищити ворогів Ізраїля. Тепер поза образований Давид і Начальник Єгови, привівши своїх людей в стан храму, опоясав себе і пішов війською проти ворога, щоб прославити імя Єгови.

Виходить

³Пророк Ісаїя приображує вірних помазанців в Сионі, що вони моляться такими словами до Єгови: „О колиб ти прорвав небеса й зійшов! гориб таяли від лица твого, як від жару розтоплюючого, як від вогню, що вода кипить від нього, щоб імя твое узнали вороги твої; од лица твого задрожалиб народи” (Ісаїя 64:

1,2) В словах сеї молитви є обявлені Божий замір, що Він у своїм часі прийде зчищити видиму організацію сатани.

“Божа організація називається Сион або Єрусалим, і є місцем стрітіння для Божих людей. Від колі Господь зібрав своїх людей в стан храму, від тоді Сион пізнав Бога Єгову в особливий спосіб. Він є знаний лише через тих що посвятилися Йому і були представлені через покоління Юди. Писано бо: „Відомий Бог в Юдеї, велике імя Його в Ізраїлі, і в Салемі оселя Його і дім в Сионі.” (Псалма 76:1,2) І знов написано: „Великий Господь на Сионі, і високий над усіма народами.” — Псалма 99:2.

“Але Єгова не є знаний поза межами Його організації, тому то перед людьми стоїть питання: Хто є Бог і хто буде царювати над світом? Він заповів Сионові розказувати людям хто Він є, помимо того, що мало зних почує, і повірить або зрозуміє їх свідство, як по се і св. Письмо висказує. Але пророк пише, що „Господь вийде з пробутку свого.” Се значить, що до певного часу Єгова не обявлявся, був незнаним і непізнаним. Від часу коли Він зачав збирати свій нарід до храму аж до назначеного часу, то лише священнича кляса або Сион, бачили заманіфестовану силу і славу Божу. „Коли Господь відбудує Сион, тоді звиться в славі своїй.” (Псалма 102:16) Сю славу побачили помазанці найперше, але прийде час і тоді Його сила і слава явиться всім людям. Отже, як показують нам слова в молитві вірних і слова пророка, що Єгова вийде з пробутку свого, з неба, і обявить себе поза межами своєї організації.

Ціль

“Люди на землі мусять пізнати що Єгова є Бог. Він зробить, що Його імя буде знане всім тим, котрі про Нього до тепер не знали. Тому то так говорить пророк Ісаїя 26:21): „Ось Господь вийде з пробутку свого покарати земнородних за їх беззаконьство; і земля видасть

із себе кров, що повсисала; не таїти ме вже своїх убитих.

⁷Через многі століття володарі земські, перті многими людьми, проливали кров невинних людей, а свої злі учинки зручно закривали; але приходить час, у котрім Єгова розірве покривало і покаже всі злобні учинки чоловіка, що були зроблені за намовленням сатани. Мабуть той час прийшов по сім, як сатана був скинений з неба і від коли він так спішить, щоби приготуватися до останної боротьби Армагедону. Відносно того часу є написано так: „Тим то веселітеся небеса, і що думете в них. Горе живучим на землі і на морі, бо зійшов диявол до вас, маючи великий гнів; знає бо, що короткий йому час.” — Одкритте 12:12.

⁸Слово земля тут відноситься до урядових чинників якогось народу. Пророк в іншій місці пояснює чому Єгова вийде зі свого пробутку, щоби покарати сю злу організацію. Про се написано: „Бо земля зледасіла під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили устами; зломали вічний заповіт. Тим то пожере прокляття землю, і живучі на ній відберуть кару; за те попалені осадники землі, і не багато зостанеться людей.” — Ісаїї 24:5,6.

⁹Усі люди на землі є сотворені Богом з одної крові, щоби вони жили на землі. Через многі століття земля літерально пила кров з мільонів невинних мучеників; і до тих, що є винні проливання крові, Бог говорить: „Слухай, се кров брата твого голосить до мене з землі.” (1 Мойсея 4:10) Між тими, чиєю кровію була скроплена земля, були повбивані мужі і жінки за вірне їх свідчення про імя і доброту всемогущого Бога. Відносно сього в Одкритті (6:9,10) є написано так: „І коли отворив п'яту печать, бачив я під жертівнею душі убитих за слово Боже, і за свідчення котре мали; і покликнули голосом великим, говорячи. Доки, Владико святий і правдивий, не будеш судити і мстити за кров нашу над тими, що домують на землі?”

¹⁰Як бачимо, то се писання не відноситься до воскресення, але до сього, що Господь відокриє всю кроваву історію перед всею вселенною і самий покличе винуватих до обрахунку. Урядова земля накрила фальшивим патріотизмом своїх убитих і побудувала нагробні пам'ятники, щоби сим засліпити людям очі. Але Господь знищить усі заслони і обявить винуватих перед світом. Та частина землі, що гіпокритично і фальшиво зробила війну святою річчю і захочувала невинних вбивати один другого, є духовенство. До них Бог говорить так: „Ба і на полях в одежі твоїй видко кров безвинних бідолах, що не застала їх на розбішадтві.” — Еремії 2:34.

¹¹Сей текст значить, що молоді люди, котрі були затягнені до війни через на погляд побожних і крикливих священників, і чию теплу кров випила земля, не померли на війні, як злочинці. Без поміччі і невинні, вони були затягнені силою до війни, і тому всю відвічальність і вину Єгова зложив на тих людей, котрі затягали їх до війни.

Левиятан

¹²Се пророцтво є дальшим доказом, що клер, узявши імя Господа Бога на себе, і представляючи Його фальшиво, стався частию диявольської організації. Єгова вийде пробутку свого і вилиє гнів проти злочинців. Через свого пророка Він так говорить: „Во той час покарає Господь мечем своїм тяжким в ликим, потужним левиятана, що веться, і убе потвору морську.”

¹³Левиятана є морською потворою і тут ясно представляє земську часті диявольської організації. (Одкритте 12:9; 20:2) Ціла організація сатани була потайна навіть до такого степеня, що люди перестали вірити в існування сатани, і навіть много Християнів не могли добачити диявольської організації. Котра ж частина його організації є найбільше потайною? Безсумніву, що духовенство і головні з їх отар.

¹⁴Коли Ісус був на землі, Він часто називав духовенство „кодром гадючим” або вужі. Се є доказом, що вони є насінням сатани і є частию його злої організації. Вони є головним зрядом до переслідування вірних послідувателів Христа. „Гострять язик свій, як у змія; їд' гадюча в устах їх.” (Псалма 140:3) Від часу, як вони вивилися в теологічних школах, вони стали активними членами тої злої організації.

¹⁵„Почавши від матернього лона виступили беззаконники: блукають брехуні, як тільки зродила їх мати. Отрута в них, як їд' у змії, як в гадюці глухої, що зачинає уші свої.” (Псалма 58:3,4) Той елімент диявольської організації, хотяй глухий до крику справедливости і правди, зато без настанно кидає свої трійливі стріли проти вірних свідків Божих. Рівночасно вони ввихаються між людьми, величаються своїми чеснотами і фальшиво приписують собі, що вони є представителями Бога.

¹⁶Вони ввихались між байдужною масою, котра є представлена через море. Часом виглядає, що вони представляють Бога, а за хвилию отверто попирають роботу ворога. В одній хвилі з солодкими словами і побожним виглядом удають за реформаторів, то знов за хвилию із злобними словами воюють проти тих, що покійно стараються пролавлити Бога. Вони є зручно представлені через морську потвору, що підходить на поверх моря, а потім знову зни-

кає. Велике число людей є затримані у вавилонській в'язниці задля безправства, зводництва і крутої методи духовенства. Ввихаючись між людьми вони засліплюють їм очи кажучи, що нема диявола і нема жадної диявольської організації. Вони організують і провадять свою зводничю релігійною системою, котрій вони надали фальшиво імя „християнство” і кормлять тих, котрих вони зловили, якож бо написано: „І потвори подають соски, та кормлять щенят своїх, а дочки народ” мого стали жорстокі, мов ті струсиці в пустині;” (Книга плач Еремії 4:3) Своїх новобірців вони вчать жорстокости а головню бути строгими проти послідувателів Христа на котрих вони можуть виконувати різні насильства.

¹⁷Що левиятан або морська потвора є образом сатанської організації, то про се ясно свідчать слова Езекиїла 29:3. „Промов і скажи: Так говорить Господь Бог: Ось, я на тебе, Фараоне, царю Египецький, ти, величезний крокодиле, що лежиш посеред твоєї ріки та й мовляєш: Моя ріка, я сотворив її собі!” Іншими словами сказати сатанська організація так каже: Земля є наша і ми будем управляти нею після нашої вподоби.

Бог встає

¹⁸Давид представляв людей Сион. і, завваживши напрям великої і злобної організації ворога, він вложив молитву в уста останка, котрі кличуть до Бога: „Нехай встане Бог! Щоб розсипались вороги Його, і розбіглись перед ним ненавидники Його! Як дим счезає, нехай вони так счезнуть; як віск топиться від огню, нехай так погинути грішники від лица Божого.” (Псалма 68:1,2)

¹⁹Сі слова як раз є в гармонії з молитвою, котру записав пророк Ісаїя і котрою молилася та сама кляса людей. Сей факт, що Бог заховав слова своєї молитви у свої книжці є доказом, що Він у своїм часі відповість на сю молитву і вірні будуть знати о сім. Діти Сиону бачуть вже що народилась нова нація і була взята до Бога і Його престола. (Одкритте 12:5) Або іншими словами сказати, вони бачуть, що Єгова через свого великого Священника і Царя, перебрав справи світа в свої руки і небаром знищить сю злу організацію. Тому останок з радости викликує: „Піднісся Бог серед веселого гукання, Господь серед голосів трубних. Співайте псалми Богу нашому співайте; співайте цареві нашому, співайте!”— Псалма 47:5,6.

²⁰Слово „гукання” в сім тексті значить военний крик. Коли військовий начальник виступає до атак і має повне довіре в свою силу, тоді наступає военний крик, що є ознакою пос-

тановлення боротись аж до побіди. Коли армія Ізраїльська обходила місто Ерихон, вона показувала свою віру в побіду через гукання і трублення в труби. Таг само тепер Єгова обняв власть над світом і поторощить ворога на горох; і се Він чинить з гуком і трубленням, через що Він дає запевненне вірним, що побіда скоро наступить.

Його меч

²¹І знов відносячись до пророцтва Ісаїя читаємо там так: „В той час покарає Господь мечем своїм тяжким, великим, потужним” диявольську організацію. (Ісаїя 27:1) Ісус Христос є великий Священник всевишнього Бога по чину Мелхизедека. Він є правицею Єгови і Його мечем. Один з Його многих титулів є „Слово Боже.” (Одкритте 19:13) Він є мечем Єгови і ось Єгова простягає свою правицю; щоб йти війною проти ворога. (Еремії 47:6) Коли приходить повний час для Єгови виступити проти ворога, тоді Він виострує свого меча і посилає свого великого Священника за провідника у тій боротьбі. Про се так написано: „Як виострю блискачю меча мого і рука моя на суд піднесеться, то відомщу ворогам моїм і відплачу ненавидникам моїм. Стріли мої напою кровю, а меча мого нагудую тілом кровю побитих і баранців і головами князів ворога.” — 5 Мойс. 32:41,42.

²²Блискавиці виходять з Його Слова, що є духовий меч. Коли Єгова острить свого ясног меча, тоді його блискавиці освітчують умисл помазанців, повідомляючи їх о Божім замірі і рівночасно відкривають позицію і рухи ворога. Правда і світло, що Бог тепер посилає на своє Слово, є сильним доказом, що живемо в „тім дню,” коли всі сили збираються до остаточної боротьби, Армагедону. Сі слова правди є заохочуючі і зміцняють ум і серце дітей Божих.

Місце безпеченства.

²³Божі блискавиці виходять з хмар Його присутности і відкривають членам храму страшну і огидну організацію диявола, сатани. Вони бачуть сю ввихаючу і круту організацію, що є представлена через левиятана і сикучу гадюку, що кидає своїми трійливими словами проти маленької громади вірних, і сим підбурює товпу, представлену через філі морські, що шукає погубити останок. Вірні також бачуть, як вуж, котрий є частию тої організації, знову потайно старається спонукати езекути-вну власть, щоби арештовати і увязнити тих, що дають свідоцтво про радісну новину царства Божого. Вони бачуть гордість, ненависть і жорстокість злучених еліментів ворожої орга-

нізації, що виступає проти них, бо вони стараються бути послухними заповідям Бога Єгови.

¹⁴Як страшний і огидний Голіят прошибав страхом Ізраїльтян на полі битви, так страшна і бісовська ворожа організація тепер прошибає страхом умисл і серце кожного, хто має мало віри. Але не так річ мається з тими, що є зоружені в зброю Божу і що є сильні в силі Господа і в потузі могутности Його. Сі знають свою неміч, що вони скоро впалиби в руки ворога, але сі цілковито вповають лише на Господа. Для їх запевнення і їх заохочення в часі небезпеченства Божого гніву, Єгова говорить до них так: „Іди ж народи мій, ввійди в свої хатини; зачини за собою двері, сховайся на часинку, докіль гнів перейде; ось бо Господь вийде з пробутку свого покарати земнородних за їх беззаконство; і земля ВИДАСТЬ ІЗ СЕБЕ кров, що повсисала; не таїти ме вже своїх убитих.”

¹⁵В 1918 р. Господь привів свій нарід у стан храму. Від того часу вони є заняті в даванню великого свідоцтва і тому ворожа організація постійно збільшує свою ненависть проти них. Написано так: „Як безбожники йдуть в гору (від 1918 р.), ховаються люди”, (Приповісті Соло. 28:28.) (члени тіла Христового.) Промовляючи до своїх учеників Ісус навів подібні слова пророка Ісаї. Він сказав: „у вийди в хатину твою та, зачинивше двері, помолись Отцю твоему потай.” — Мат. 6:6.

¹⁶Про Елисею є так написано: „І ввійшов він, засунув двері від їх, та й молився Господеві.” (2 Цар. 4:33) Знов вірні члени церкви кажуть: „Цар запровадить мене в палати свої.” (Пісня Пісень 1:4) Сі, що були взяті в місце сховку, кажуть до всемогущого Бога: „Ти єси мій придулок і щит мій; на слово твоє вповаю.” (Псалма 119:114) Той розказ, щоби святі ховалися в домівки свої, не міг відноситися скорше аж Господь прийшов до свого храму. Попередні тексти показують, що то аж в день гніву Божого то місце безпеченства буде готове; а що ми входимо в той великий і страшний день, тому і місце безпеченства вже є готове.

¹⁷Ті хатини або місце безпеченства є знані лише тим, що отримали ризи справедливості, від коли Господь прийшов до свого храму. Всі вірні, котрих він признав беручи перелік із своїх слуг, були надіти одежою спасення. (Ісаї 61:10) Не всі, котрі признаються до теперішньої правди, є в таких обставинах безпеченства, бо хто не бачить блискавиць від коли Господь прийшов до свого храму, сей і не знає нічого про місце безпеченства. Вони не бачуть різниці між роботою, котру приобретає Іля і Елисей. Вони нерозуміють диявольської організації ані не знають страшної

сили її: Де котрі навіть кажуть що за багато говориться про диявольську організацію. Отже, если хто не бачить диявольської організації, такий і не може зрозуміти Божої організації. Такі не бачуть значіння імен Сотворителя, ані вони не оцінюють значіння тайного пробутку у Всевишнього. Сейно останок з Його народу, що знаходиться в сих блаженних обставинах і вони радуються задля сього. „Імя Господне - се кріпка тверджа; втече праведник до неї, і він безпечен.” Приповісті 18:10.

¹⁸Бог каже до останка: „Сховайся на часинку, докіль гнів перейде.” Сей короткий час мабуть відноситься до часу у котрім диявол приготовляється до останної битви Армагедону. (Одкритте 12:12) До того самого часу відноситься Псалміста: „Як прутьмом знищені вони! Конець їм; пропали вони від страшного лютовання.” (Псалма 73:19) Виступаючи військово проти останка, диявольська організація грозить їм знищенням, і тому для підкріплення останка є написано: „Народи мій, живучий в Сионі! не бійся Ассура. Він побе тебе палицею й тростину підніме на тебе, як чинив Египет. За малий час, за дуже малий - проміне моя досада, а лютий гнів звернесь на їх вигубу.” — Ісаї 10:24,25.

¹⁹Бог заявив, що справедливий гнів буде вилятий проти диявольської організації. Через свого пророка Він каже: „Оце ждїть мене, говорить Господь, до того дня, як устану, щоб лусткити; бо я постановив, позбірати народи, посликати царства, щоб на них досаду мою зігнати, страсти жар гніву моего: від огню бо ревності моєї погибне вся земля.” — Софонії 3:8.

²⁰По сім як уже Господь зібрав нарід свій у місце безпеченства, Він каже до землі: „Слухайте всі народи, вважай, земле, і уся її повня! Нехай буде Господь Бог свідком проти вас, Господь із святого храму свого. Ось бо Господь вийде з пробутку свого, зійде вниз і возьме під ноги високих на землі.” (Михея 1:2,3). Сим Господь висказав своє постановлення обьявити себе народам землі і що Він вийде з пробутку свого і обьявить свою силу в очах всіх людей.

²¹Що в день Його гніву настане велике горе, у котрім всі народи пізнають Його імя, то про се запевняє Його Слово: „Ось іде наче здалекого краю, імя Господне, горить гнів у Його, полеме страшно палає; уста Його повні досади, язик Його, мов огонь палаючий; подих Його - мов потопний потік, що до шні сїгає, щоб витратити невірних до нащадку; і буде в челястях невірних узда, що веде ув облуд.” — Ісаї 30:27,28.

²²В день Божого гніву жадна часть дияволь-

ської організації не зможе встояти, яко ж бо написано: „Од гніву Його темнїть земля, і погрози Його не вдоліють видержати народи.” Еремії 10:10.

³³Легіони ворожої армії зникнуть, як сніг, перед наступом побідоносної армії Єгови. „Угнїві ступав еси по землі, в досаді розтоптував народи.” (Аввакума 3:12) Його ярість є пожираючим вогнем і всі твердині ворога впадуть перед Його наступом. „Хто встоїть перед невдоволенням Його? Хто здержить полоче гніву його? Огнем розливається гнів його; скелі розпадаються перед ним.” (Наума 1:6)

³⁴Ворожа організація з великою лютістю кинься на Божу організацію і многі, як се показує пророк Еремія, впадуть; але останок Сиона спасеться, бо вони перебувають у тайнім пробутку Всевишнього. „Хто під покровом Всевишнього, той буде в тіні Всемогущого.” (Псальма 91:1) Тому з повним довірем вони співають: „Він бо заховає мене в своїй домівці в день неволі, він захистить мене в заступку намету свого, він підніме мене на скелю.” — Псальма 27:5.

Служба останка

³⁵Чи останок, перебуваючи в тайнім пробутку, буде дармувати? Спевністю, що ні. Ніхто не може дармувати і остатися в клясі останка. Бути захованим у тайнім пробутку Всевишнього не значить уступитися з перед очей ворога, або боятися, що ворог побачить їх рухи. Протівно, вони повинні бути активні і їх чаша радости буде повна. Про се написано так: „Ти наповняеш стіл мій перед очима ворогів моїх; ти помазав голову мою і чаша моя повна, аж переливається.” — Псальма 23:5.

³⁶Останок буде брати живу участь у Божій організації підчас вираження Його справедливого гніву. Написано бо: „Підійму синів твоїх, Сионе, проти твоїх синів, землі ти Йоньська (сатанська організація), та й зроблю тебе (Сионе) мечем у силача.” — Захарії 9:13.

³⁷Кожного дня вірні члени Сиону бачуть яснійше, що їх вірність у даванню свідцтва про імя Єгови, робить болючу рану на членах сатанської організації. Але вірний останок відважно співає в честь імени Єгови. Якеж вражінне се робить? Павло каже, і самі бачимо, що „не жахаючись ні в чому від противників; се ім явний знак погібелі”, — Филипян 1:28.

³⁸Завважмо знову слова пророка: „Покарає Єгова мечем своїм тяжким, великим, і потужним левиятана.” Ісус Христос і останок є мечем Єгови, котрим Він покарає ворога. Ніщо так не огірчує духовенство, як вірність у даванню свідцтва через Божого останка.

³⁹Як Гедеон представляє Господа Ісуса, так Його маленька армія три сто мужів предста-

вляла Господний останок у сім часі. Як світло світило з лямпів тої маленької армії Гедеона і вони вигукували „побіда”, так і в день Божого гніву Його блискавиці відкривають позицію ворога і його замішанне, підчас коли останок з радости кричить: „Меч Єгови і Його Помазанця.” (Судіїв 7:20) Бог виострив свій ясний Меч і післав його на велику боротьбу, підчас коли вірний останок прославляє Єгову і Його Царя.

Радість і Мир

⁴⁰Останок мусить бути вірним свідком Божим, тому що Він так приказав. Всі тєни храму будуть величати Його, тому що пророк так зазначив. (Псальма 29:9) Вони мусять оголосити день гніву нашого Бога, тому що се є задачою їх. (Ісаї 61:1-3) Останок даючи свідцтво про Боже імя в день гніву Його, відчуває великий мир і радість: мир, тому що мають повне довіре в Єгову; радість, тому що мають часть у прославленню Його імя. Лише слабї в вірі і боязки подадуться назад, так, як се було в день Гедеона.

⁴¹Єгова привів вірного останка у свій тайний пробуток, де вони найшли пристань і твердиню. Вони є заховані від смертельних стріл ворога, бо вони знаходяться під покровом Єгови. Єгова є твердинню для всіх захованих ним у часі горя. (Наума 1:7) Вони не бояться, бо Бог вложив свої слова в уста їх і покрив їх сильною рукою і приказав їм бути свідка І йому, коли Він буде установляти нові небеса і закладати основи нової землі. Бог запевняє їх, що Він схоронить їх від небезпеченства і вони не потребують боятися. (Ісаї 10:24-26) Для них Він обіцяв, що „Одного часу буде один Господь Саваот величним вінцем і короною слави для останків свого народу; Він бо буде духом правосуду тим, що засідають на суд, та відвагою тим, що ворога од воріт проганяють.” — Ісаї 28:5,6.

⁴²Як Гедеонува маленька армія трубила в труби перед нападом на Мадиянів, так тепер останок мусить трубити в трубу Господню. Від коли Божя воля є ясно відкрита, що було представлено через повний місяць, від тоді настав час великої радости для людей Божих. Словами пророка останок заохочує один другого, кажучи: „Торжествуйте перед Богом нашою твердиною! Торжествуйте перед Богом Якова! Гукніть трубою, як новий місяць настане, під повню Його, в день празника нашого!” — Псальма 81:1,3.

⁴³Тому, що нарід Господень став веселий через ясне розумінне Його волї і правди, для того їх серця радісно співають піснь. Се вони чинять ідучи від дому до дому і розказують людям, що Єгова установляє справедливе пра-

вительство для добра чоловіка. Се вони чинять через радіо і через видавання книжок, котрі містять у собі вість для людей. Єгова постарався о матерял для давання свідцтва і отворив двері нагоди для всіх, хто любить Його, і всі члени храму радуються співати в Його честь. Як маленька армія Гедеонова підносила свої прапори, трубила в труби, і гукала, так цепер Бог каже до своїх людей: „Виставте ж хоругву в землях; трубите в труби між народами (на свідкованні народам, як про се Ісус сказав Мат. 24:14); ввуружте проти його народи) (Вавилону, диявольської організації) покликайте на його царство” (Еремій 51:27) Се свідцтво мусить дати тепер царствам.

Злучені

“Але треба памятати, що сі, котрі працюють для слави Божої, мусять бути вповні і цілковито злучені серцем і ділом. Час на ріжні сплетні вже минув! Ані тепер нема місця на самолюбство. Хто уперто схоче затримати своє само-оцінення або добре імя, такий знайдеться в трудностях. Ісус ніколи не шукав вивисшити себе в очах кліветників і противників, але отверто і явно чинив волю свого Отця. Його слуги рівнож мусять так чинити.

“Як довго хтос є членом останка, так довго він є Божим вибраним. Рівно часно він є особливим предметом нападу ворога. Проти нього напевно воює сатана, бо св. Письмо виразно говорить про се. (Одкритте 12:17) Чи ти є членом останка? Чи ти маєш свідчення Ісуса Христа, що ти є Його? Чи стараєшся сповняти прикази Божі в тім дню боротьби? Если так, то знай напевно, що Єгова Бог є за тобою. Павло каже, „если Бог за нами, то хто може бути проти нас?” Де хто називає себе сином Божим, але рівночасно любується обвинувачувати братів і тим самим дає помічну руку противникові і роблять замішанне в Божій організації.

“Про правдиве положеніє останка апостол говорить так: „Хто буде винуватити вибраних Божих? Бог же той, що оправдує.” (Римляни 8:33) Тут не говориться про оправданне, котре дістається при посвяченню. Се значить признанне тих, що є новим сотворіннем в Христі. Се значить, що слуга мусить стояти або власти для свого пана. Бог лише осуджує або оправдує свого слугу і ніхто инший не має права. Жадний посвячений син Божий не захитається чімісь очерненням або злословієм.

“Нехай, отже, вся зла воля і розділенне шезне між тими, що визнають імя Христа! Ніхто не може боротися за євангелию рама в рамя, если розділенне існує у ваших рядах. Божа організація, приображена через Єрусалим, му-

ситься бути сильно злучена і все ділати в гармонії. Єгова привівши своїх людей у тайний пробуток, і там псалміста представляє, іх, що вони говорять так: „Звеселився я, коли казали мені: Ходи до дому Господнього! Наші ноги стоять муть у брамах твоїх, Єрусалиме!”

“Се значить, що ніхто не встоїть, хто не є вірний в організації, бо „Єрусалим, збудований, як город, кріпко замкнутий.” Се з відтам, Божої організації, що свідцтво і вдяка і хваленне виходить в імени Єгови. „Куди покоління приходять, покоління Господні, на свідчення Ізраїля, імя Господне прославляти!”

“Суд над народами тепер розпочався і останок має малу часть у тім. „Там бо стоять престоли суду, престоли дому Давидового.” У всій Божій організації мусить панувати мир, а не суперечка між членами її. Вони будуть молитися о мир і отримують мир, яко ж бо написано: „Просіть спокою для Єрусалиму! Нехай дасть Бог часну долю тим, що люблять тебе! Нехай буде мир серед мурів твоїх, і супокій певний в палатах твоїх! Задля братів моїх і другів моїх скажу: мир з тобою! Ради дому Господа, Бога нашого, всякого добра тобі бажаю.” — Псалма 122:6-9.

“Злучені задля одинокої двятої мети справедливості і вірно представляючи справи царства, перебуваючи у тайнім сховку Всевишнього, і пильно стараючися виконувати то, що в нашій силі, останок з ласкі Божої є непобідимий перед атаком ворога. Христос Ісус, Вірний і Правдивий, одягнений в найвисшу власть, провадить свої сили до боротьби. Вірний останок у сім дні суду прилучили свої голоси в гармонійну звучність і радісно ступають слідами свого Господа; і йдучи вони викликають: „Меч Єгови і Його Помазанця.”

“Божа могуча організація, з самим Єговою засівшого на найвисших небесах, виступить до боротьби до повної і цілковитої побіди, якож бо написано: „І явиться над ними Господь, і блискавицею вилетить стріла Його, й загуде Господь трубою, тай ступати ме бурею, вічною з полудня.” — Захарії 9:14.

“У своїм видиві пророк Ісаїя описує, як Божий нарід був захований у тайнім місці Всевишнього. Тоді він показує, як Єгова виходить поза кордон своєї організації, щоби объявити себе народам землі. Він показує, як Христос Цар, Начальник Єгови, і Його відкритий і ясний Меч, провадить сили справедливості проти ворога. Він також записав, що Єгова приказав останкові співати в Його честь і бути свідком, що Єгова є Бог. Дальше він показує прихід справедливого царства Єгови, котре то царство освободить людей з під їх тягару і дасть їм вічні благословенства.

Тоді пророк закінчує свою красну мовність словами в честь Бога Єгови. Він перебігає через довгі століття терпіння, і описля показує на початок нового віку світла і миру. Він каже останкові, що всі льоальні і вірні мусять радісно сповняти заповіді Божі, і вповаючи на нього, вони будуть мати повний спокій. Його слова зворушують і заохочують членів останка. Він каже до них: „В той день буде в землі Юдиній ся лісня спітатися: Місто кріпке в нас; він спасенне дав нам замість мури і валів. Відчиняйте ворота, нехай ввійде народ праведний, що любить правду. Твердого духом хорониш ти в певному впокою, за те, що він на тебе вповає. Вповайте ж на Господа повіки, бо Господь Бог се твердиня вічна.” (Ісаї 26:1-4) Вперед виступає останок, з принесеним Божим стягом любовю над собою, знаючи, що перемога буде скоро і певна, бо від тепер по віки вічні велике імя Єгови буде прославленне.

ПИТАННЯ ДО СТУДІ

Про яку подію згадується тут, і які факти є знані помазанцям, що допомагають зрозуміти сей текст? Поясни, що представляло поєднання Ізраїльського народу під пануванням царя Давида. || 1,2.

Кому Єгова є знаний, і для якої ціли? Яка є молитва останка, і що вона означає? || 3-5.

Яким способом Єгова дається пізнати людським умам? Як пояснюємо їх цілковите відвернення від Бога? || 6-8.

Через кого і як земля була занецижена і спустошена? Як Єгова помститься за кров убитих? || 9-11.

Покажи, яке імя „вуж” і „легиан” представляють диявола і його організацію. || 12-17.

Поясни значінне молитви в Псалмі 68:1,2. Як Бог вийшов з луком і з голосом труним? || 18-20.

До кого відноситься імя „правиця” і „меч” Єгови? Чому так скоро збільшається світло на Божий план і працю? || 21,22.

Що відкрили Божі блискавиці, і який рух діяльності був відкритий у ворожій таборі? Поясни образ Голіята і Давида. || 23,24.

Порівняй образ Приповістей 28:28 і 2 Царів 4:33 з позицією церкви від 1918 року. Яка робота розділення взяла тоді місце, і як востережена? || 25-27.

Останкові сказано „сховайся.” Чому? Де? І на який короткий час? Проти кого буде вилятий Божий гнів? З яким наслідком і для якої ціли буде се зроблено? || 28-34.

Поясни Псалму 23:5. Наведи писанне в доказ, чи останок буде дармувати підчас свого пробуття у місці безпеченства. Також пристосуй до сеї відповіді образ Гедіона. || 35-39.

Наведи писання і покажи образець, як можна буде пізнати останка, в чім буде жерело їх сили, їх відваги, їх миру і радости. Як сповниться Псалма 88:1. || 40-43.

Чому треба єдності, і як можна запевнити її? Яку лекцію можна винести з Ісусового відношення до противників. Поясни, як через переслідування виявляються дві класи людей. Яка є правдива позиція останка? || 44-48.

Яку часть має останок в судженню народів? І яка є проба правдивих учеників? || 49,50.

Опиши видиво Ісаї про останок. Яке запевненне і заохоченне дає Єгова вірним в нім? Який великий привилей вони мають тепер? || 51-53.

Ганчар і Зопсута Посудина

ЄГОВА часто вчить свої людські сини найважніші правди в найпростійший спосіб. Ісус також, коли хотів навчити якусь важну лекцію, то вживав до сього звичайні приклади з життя. В пророцтві Еремії читаємо, опис про ганчара і посудину, котра зопсувалась в його руках підчас діплення її з глини, і котру ганчар переробив на другу посудину. Ся історія є найкрасша лекція в Біблії про любов Божу і є найсильніша ілюстрація о Його замірі повернути рід людський до гармонії з собою.

Пророк Еремія не був таким чоловіком, як про нього думають теперішні люди, що він лише передсказував сумні події. Се правда, що він тужив і він плакав, але се чинив задля гріхів свого народа. Тому він, яко слуга Єгови, мав голосити своїм людям о надходячим горю,

що мало прийти на них, але котре можна було відвернути, еслиби вони відвернулися від їхніх злих доріг.

Але його слова перестороги падали на глухі уха його народа, і він бачив, що неминуче знищенне мусіло прийти. Хотяй пророк Еремія вірно служив через сорок років, то все ж підозрівали його о нельоальності в його службі. Однак він мусів був посідати радість, котра підтримувала його в службі. Спевністю, що він був найсильнішим і найбільшим слугою Єгови в тім часі. Він, як і всі інші пророки, пророкував про реституцію. Апостол Петро сказав, що всі святі пророки від почину світа пророкували про час реституції і о благословенствах, котрі люди отримають даром. — Діян. Ап. 3:21.

Одного дня Єгова приказав Еремії йти до дому ганчаря, тому що там Єгова мав говорити до нього. Еремія пішов і приглядався роботі ганчаря на кружалі. Він бачив, як ганчар місив глину, потім клав її на кружалі і поступенно виробляв форму посудини, котру він мав випалити для вживання. І ось як він приглядався сій роботі він побачив, що щось недоброго сталося з глиною. Чи може ганчар помилився, чи глина зопсувалася, чи знайдено камінець у глині, про се нема нічого сказано. Однак Еремія бачив, що робота невдалася. „І зопсувалася посудина, що саме ліпив її з глини, в руці його.“ — Еремії 18:4.

Та пророк дальше приглядався, що ганчар зробіть з сею глиною. Чи може відкинуть її? Ні! Ганчар зібрав глину, змягчив її, змісив на ново, і поклав ще раз на кружало; але правдоподібно, що сей матерьял не був вже відповідний на попередню форму посудини, бо тепер ганчар зробив иншу форму, яку він уважав за відповідну. Можливо, що ся друга форма була більше відповідна для вживання чим попередня, хочай не мала тільки прикраси. Однак Еремія каже: що „й зробив знов із неї другу посудину.“

Коли ж він так задумався над невдачою ганчара, його втраченим часом і енергією, і також над його поновним старанням ужити сю глину на ново; і можливо коли він саме роздумував над терпеливістю ганчара і його зопсутою роботою, тоді саме надійшло слово від Єгови до Еремії. Сі слова були вістію від Єгови до Ізраїльського народу. Єгова сказав: „Чи не можу я вчинити з вами, доме Ізраїля, так, як сей ганчар? сказав: Господь. Ось чим глина в руках ганчаря, тим і ви в мене доме Ізраїлів.“ — Еремії 18:6.

За часу пророка Еремії, Ізраїльтяни, котрі за царювання Давида і Соломона зажили в єдності, тепер були знов розділені на два царства: північне і полудневе; північне царство складалося з десятьох поколінь і називалося Ізраїльке; і полудневе царство складалося з покоління Юдиного. Саме в тім часі північне царство було розбите і народ полонений Асирійцями і розкинений по всі Мисопотамії. Знов царство Юдейске, представлене через Єрусалим, також скорим ходом зближалося до знищення. Воно переживало свої останні сорок років. Тоді Бог вислав Еремію, яко свого посланця, щоб він повідомив їх о надходячим знищенню Єрусалима, Його святині, священників і цілої організації, котра була представлена через царя і священників і храм.

Робота була досить трудна і пророк мав її виконати в протязі свого життя. Він горячо любив свій нарід, Бога і роботу припоручену

йому. Щоб він міг бути правдивим пророком, він мусів постійно представляти і пригадувати о надходящим знищенню, і сим виконав свою роботу точно для Бога. Але Еремія не про рокував лише о нещастях. Противно, сей случай показує нам, що він, як і всі инші пророки, пророкував про реституцію, будучи порушений св. духом.

Еремія все памятав ціль Божої угоди з Авраамом і чому Бог вибрав Ізраїльський нарід з між усіх народів і се що Бог ніколи не змінює свого заміру. Бог клявся Авраамові клятьбою, що через його насінне Він буде благословити всі народи землі. Сю угоду Бог ствердив Ісаакові і Якові. Еремія говорив до дітей Якових, котрі були тим вибраним народом і котрі мусили переходити через великі проби і гнів Божий; але він знав, що коли та кара мине, тоді Бог знову поверне свій нарід до ласки, щоб на нім сповнилася Його обітниця.

Той образ зопсутої посудини і переробленої глини значить, що Бог не міг доконати своєї цілі з Ізраїлим, тому що вони були тою зіпсутою глиною; але історія вчить, що Бог, великий Ганчар, у своїм часі і своїм способом, зробіть з тої глини знов посудину для свого вживання.

Хочай той образець зараз відносився до народа Ізраїльського і показував, що задля їх переступів, місто мусить бути знищене і вони мусять бути забрані в полон, і що Він їх не забуде, то однак той образ має ширше значіння. Се є наче короткий опис Біблійної історії про реституцію всіх річей, і як Бог буде ділати з родом людським.

В дійсности, історія Божого ділання з Його вибраним народом Ізраїлем є образом на Його ціль до всіх людей. В покликанню: вибранню Ізраїльського народу з між усіх людей, можна добачити дві головні річі. Перше: Що до Ізраїля належить обітниця Авраамова, що в йому і в його насінню будуть благословенні всі племена землі; і, друге, що всі народи землі будуть благословенні. — 1 Мойсея 28:14; 18:18.

Єгова вибрав дітей Якова за свій нарід і зробив з ними угоду, котра, хочай була поломана ними, то однак була образом нової вічної угоди. Апостол Павло, в своїм листі до Римлян, показує різницю між покликанням і вибранням церкви, правдивих послідувателів Христа, а обітницею зробленою для тілесного Ізраїля.

Дуже звичайну помилку роблять читачі Павлового послання, коли вони думають, що він вчить, що ученики Ісуса становлять того Ізраїля, котрого Бог мав зібрати з між усіх наро-

дів; і тому вони становлять тих Жидів, котрі були вибраним народом Божим. Однак Павло пояснює, що по впадку Ізраїля через їх відкинення Ісуса, Бог відкинув їх від своєї ласки, і зачав збирати духового Ізраїля з між поган. По зібранню духового Ізраїля між першим а другим приходом Христа, Він знову поверне свій старинний нарід до ласки. Тоді Він зробить з ними нову угоду і вони будуть знову Його вибраним і зродом через котрих Він буде благословити всі народи землі після с'їтниць даної Авраамові — 1 Мойсея 12:1-3; Римлян 11: 1,26,29.

Протягом усіх віків Бог приготував Ізраїльський нарід яко свій знаряд, котрий Він уживе в своїм часі для своєї ціли, і через котрий. Він учив усіх людей лекції о Його любові і терпеливості. Іншими словами сказати, Ізраїль був образом представляючи то, що Бог зробить з усіма людьми. Його ціль **привернути** Ізраїльський нарід назад до своєї ласки, є доказом, що Бог поверне весь нарід до пізнання Його.

Се є одна з великих лекцій Біблії. Короткий перегляд історії Ізраїля показує нам славу і величність Його милосердя. Дивлячись на них через довгі минулі віки можна легко бачити, що хотая́ був час коли вони сповняли свою угоду з Єговою і чтили Його і сл, жили Йому, то однак більша часть їх історії є покрита недбалством, бунтом, і, в пізнійшій часі, гипокрицтвом.

Бог прийняв їх за свій нарід і висвободив їх з тяжкої неволі Єгипецької, Він показав їм не лише Його чуйність над ними, але і свою здібність дбати о них. Він ніколи не відвертав своїх уший до їх просьби, навіть тоді, коли вони далеко відступили від своєї угоди. Їх історія від Єгипту, аж до Синай, в пустині і протягом п'ять сот літ їх побуття в землі Канаан аж до часу царів, показує, що той нарід був все бунтівничого духа. Пізніше Він їм знову показав свою любов і чуйність над ними, хотая́ в меншій мірі, як їх отцям в Єгипті. Але нарід не був задоволений, вони хотіли служити Єгові у їхній власний спосіб.

За днів Еремії Ізраїль став гипокритично служити Богу. Сто років перед тим, за часів Ісаїї, нарід так став гипокритичний, що Єгова сказав своєму слугі, що їх жертви сталися огидними Йому. Але тепер їх служення сталося так: гипокритичне, що Єгова постановив перервати службу в храмі, **знищити** місто, правительство, храм, священників і сим чином навчити нарід триваючої лекції. Але Еремія предсказав, що той період спустошення перейде, і по сімдесятьох роках той нарід повернеться назад до свого краю. В ще пізнійшій віці, за часів Ісу-

са, діти того самого народу далше робили діла своїх отців, і зноу Єрусалим і святиня була переповнена гипокрицтвом. Прихід Ісуса стався пробою для них; але вони впали в тій пробі, і навіть розпяли Післанця Божого.

Скоро по розпяті Ісуса Жиди і їх наставники Римляни зачали спір між собою, що закінчилося знищенням їх національного життя 73 року по Христі. Від того часу вони переходили дуже тяжкі терпіння і були розбиті по всім світі через многі століття, а тепер наче молодий парость видобувається з твердої землі, так Жидівська надія відроджується. Ся подія як раз в гармонії з пророцтвами, котрі вказують, що ганчар знову перемішує глину, котру він знову поставить на кружало і зробить знеї посудину, після Його вподоби.

Колиж взяти історію людства з ширшої точки погляду і порівнати Божу ціль в сотворенню землі і чоловіка, тоді маємо справдішній образ, як Бог кладе глину на кружало і виробляє посудину для себе, що буде ділом Його краси. Писання пояснюють, що Бог з першу хотів наповнити землю щасливими людьми, котріб тишилися Його любовю і величали Його імя. Перша пара була совершенна, але через їх гріх, та глина на кружалі наче зопсувалася. Ся посудина представляла землю, котра мала радуватися любовю Сотворителя, але **радія зопсується**, Божа ціль наче перервана. Від того часу глина є наче розкинена і ганчар не робив старання зібрати її до купи.

Чи Бог буде так добрий до цілого людства, як Він показав свою доброту через сю ілюстрацію до дому Ізраїля? Се питання і його відповідь пояснює філософію Божого ділання з дітьми людськими. Всі писання показують на час, коли Бог **приверне** людство, і через обьявлення своєї любові, Він зітре в серцях людських все, що противиться Його волі. Щоби сю роботу виконати як слід, і щоби ся лекція була на науку не лише кільком, але загалові, тому Бог назначив день з тисячу років для царювання того, що так полюбив світ, що вмер за нього. В тім часі Бог, яко великий Ганчар, збере порозкидану глину, більшу часть її з пороку земного, с.т. із стану смерти, і поставить їх на кружалі Його провидіння і знову зробить з них посудину на свою честь. В дійности се є одинока повість в Біблії. Петро каже, що всі пророки пророкували про сей час реституції від почину світа. — Діян. Ап. 19:24.

Але в образі переробленої посудини бачимо ще одну ілюстрацію Божого ділання з тими, що не дали з себе зробити то, що Він хотів. В Одкритті 7:9 Йоан розказує про велику громаду, котра при кінці сього віку, коли суд зачався від дому Божого, обмили свої одежи

і були достойні стати перед Агнем. Сі вийшли з великого горя, котре було допущено на них, щоби збудити їх до застановлення над їх потребою очищення від того, що опоганило їх. І так вони були приготовлені стати перед Єговою і служити Йому.

В сім часі є велике число людей в різних релігіях, котрі мають допевної міри віру в Бога. До тепер вони відмовилися слухати голосу Єгови, котрий промовляє до них через зовнішні обставини (в світі) і внутрішні свідчення правди, котре гармонізує Слово Боже і показує, що прийшов час на установленне царства Божого. Але сі живуть після своєї власної волі, радше чим слухати голосу посланців Божих. Вони працюють щоб під підтримати вмираючу релігію, але їх серце болить, коли вони бачуть, що світ чим раз відпадає від Бога і відмовляється слухати про волю Його. Сі одиниці служили і служать рукотворним богам, т.е. ріжнім релігійним організаціям.

Йоан у своїм видиві бачив сих людей визво-

лених з їх тривоги. Він бачив їх зібраних в громаду; але опізнених до нагороди і роботи, яку вони могли виконати для Єгови. Однак вони були прийняті Ним. Ще тепер є нагода для всіх таких прийти до гармонії з правдою і прислужитися Богу, закіль цілковитий кінець віку прийде. З тих, що втічуть з теперішнього дому вавилонської темноти і неволі, і стануть служити Богу в Сионі, великий Ганчар зробить посудину на свою честь. І хотяй вони не будуть сидіти на престолах з Царем, то однак вони будуть служити Йому день і ніч в храмі Його.

Нехай ніякий чоловік не страхається сим, що він є тою твердою глиною, що стримала Ганчара від вироблення з нього посудину, котра була відповідна на служенне. Если він кається за свої злі діла і бажає служити Богу і радо кладе себе на кружало, то нехай памятає, що Бог є вельми ласкавий і може мати надію, що хотяй він здається цілковито зопсутий, то і тоді Бог може зробити з нього посудину на службу собі.

Золотий Вік в Пророцтві

СТАРИННІ люде вірили, що колись в давно минутих віках був золотий вік, у котрім всі люде занималися рільництвом, жили в мирі між собою і тишилися овочом своєї праці із землі. Хотяй образ такого життя міг бути в умах старинних людей, але модерні люде давно перестали вірити, що колись був такий час або що люде коли будь жили в мирі і вщастю.

Се є рівнож правда, що поети описали про золотий вік, котрий ще має прийти і в котрім люде будуть тишитися овочом і благословенствами землі і будуть жити у мирних і безпечних обставинах. Але натуральний чоловік не може уявити собі часу у котрім не буде боротьби між людьми, або ворожнечи. Тому многім людем ідея мирного життя є заглуха. Досвід, який дістали люде протягом многих століть, навчив кожного думаючого чоловіка, що нема надії, щоби люде коли будь стали одною родиною і кождий чоловік жив для загалу а не для себе. Самолюбство так глибоко закорінилось в людську природу і так сильно закувало серця людські, що нічо, окрім сили Божої, не замінить їх. Релігійні проповідники і моралісті вірують, що вони поліпшили би обставини, еслиби вони отримали нагоду; соціялісті також певні, що вони можуть дати поміч, еслиби люде прийняли і жили після їх ідеї. Однак релігія в світі слабне, моралісті безпомічні, і соціялісті не мають ліку на моральну гниль, що так знищила людей.

Біблія є одинокою книжкою в світі що подає правдиву інфармацію, щодо сього питання, тому що вона є словом Божим. Вона розказує про золотий вік у минушості, і той, що ще прийде котрий буде далеко красший і переїде всі мрії людей. Вона вчить, що ті, що жили і повмирили в часі темних віків і інші будуть привернені до життя і будуть мати нагоду тишитися благословенствами Сотворителя. Хто не є запізнаний з Біблію і силою Єгови, такий не може прийняти се за можливість і тому часто відкидає навіть докази пророків.

Мітологія (збірка переказів) говорить, що золотий вік був ще тоді, коли на землі було мало людей, коли жили як одна родина, коли була одна мова, і перед тим, нім люде воювали. Про такі самі дні і обставини описує Біблія. Такі обставини істнували на землі по сім, як чоловік був вигнаний з раю на поля, де він мав підтримувати своє житте, і коли то Юбаль навчився грати на гарфу і орган, і Тубаль-каїн стався учителем ковалів у виробі міді і заліза, а Ламех став батьком поетів.

Однак правдивий золотий вік чоловіка був скорше чим се. Той вік істнував не більше як два роки, і був він між сотворіннем а упадком чоловіка. Протягом того часу Адам і його жена жили в совершеннім стані тому, що вони були чисті серцем, умом і тілом. Тоді вони були в повній гармонії з Сотворителем і жили в злучці з ним; і не було нічого, щоб затемнювало

їх щастє. Вони були вільні від усякої журби і болю або смутку, що впало пізнійше на їх дітей. Се був дійсно золотий вік. Се саме Слово Боже говорить про золотий вік, що ще прийде, у котрім усі діти Адамові закушають сили його.

Біблія не є такою книжкою, як її представляли священники. Вона не є смолоскопом цивілізації, як її приписували церкви, ані не містить вона в собі страшні догми о страшній судьбі чоловіка о вічних муках. Нічого нема згадано в ній, щоби Бог попирав таку цивілізацію і старався підневолити землю для себе. Так бодай навчали церкви. Біблія є Божим світлом, щоб допровадити людей до Його цілі і щоби вони прийняли і чинили Його волю. Бог не дав Біблії світові. Однак зближається ас і для світа, коли правда і знання і слава Божа покриє всю землю і тоді всі народи побачуть спасення Боже. — Ісаї 40:5.

До тепер Біблія була провідником слуг Божих, котра давала їм знання його волі, о скільки се подобалось Йому відкрити; і від часу до часу посилає так багато світла з її сторінок, щоби відповідало Його цілі. Для любимців Бога, Його Слово було світільником для їх ніг і світлом на їх стежці, коли вони переходили через замішане світової політики.

Біблія є книжка людської свободи. Правда, що жадна книжка так не зазначає деградації людської, ані так вірно не зазначає упавшости людської, їх гріхів і потреби прощення від Сотворителя; але від початку до останку вона говорить про велику надію упираючись на певнім слові Сотворителя. Вона розпочинається історію про людське щастє, з золотим віком, і кінчиться знов з таким самим золотим віком для чоловіка, але вже з більшими благословенствами так, що всі люде будуть могли відчутти їх.

Але хто хоче прийняти науку Біблії за правду, тої мусить відкинути всі церковні вірування і пояснення. Церковні догми зовсім перекрутили значіння Біблії. Ті, що вкладали церковні догми, уживали слів з Біблії для попертя догмів, котрі вони формували для попертя різних церковних систем. Але щоби навчитися про волю Боже, вони Біблії в тій цілі не уживали. Сі люде були захоплені дияволом і тому сталися знярядом його. Постепенно вони послухали сатану і заперечили правду слова Божого, що Адам умре, коли він зість із наказаного овочу. Сатана сказав, що Бог сказав неправду, хотий знав, що то була правда. Церкви також прийняли слова сатани і вірили, що Бог не говорив ясної правди, коли Він сказав Адамові, що він умре. Вони прийняли і ще

нині вірують в поганську догму людської безсмертності.

Правдивий ученик мусить признати, що чоловік є смертельником і підлягає смерті. Кожне речення в Біблії показує, що так. Догму про пекольні муки мусить ся відкинути яко зневагу проти Бога: се є доктрина димонів. Казку про небо, яко місце де всі добрє, блаженє; і і слабо умні, будуть з тими, що чинять волю Боже і за всяку ціну ідуть слідом за Христом; сю догму також мусить ся відкинути. Дальше наука церков, що земля не є домом для чоловіка, і що він є духовим іством і в таким стані мусить вічно жити; ся доктрина також мусить бути відкинена. Отже очистивши свій ум від сих блудів, ми можемо аж тоді звернутися до Біблії за світлом. Бог дав Біблію і дасть світло кожному, хто щиро шукає його і бажає жити в гармонії з Божою волею і прославляти імя Егови.

Також реба конечно позбутися так званих наукових догмів. Де котрі учені дуже виразно твердять, що чоловік є наслідком еволюційного розвою, і що земля була його домом через незнані сотки тисячі років; і то ніякого аргументу не будуть слухати проти сього. Всі такі уважають Біблію за байку; хотий теологі вживають її слів, щоби поперти свої догми. Отже, як теологі так учені запровадили людей в пустиню непевности і сумніву.

Але коли приймемо Біблію яко Слово Боже і з неї зрозуміємо Боже ціль відносно чоловіка і землі, і чому Бог постановив чоловіка, котрий є вінець слави усіх Його річей на землі, у таким близьким спорідненню з собою, тоді ми зрозуміємо причину його істновання і історію, як він повстав. Іншими словами сказати, чоловік, котрий вибирає собі Бога за провідника до знання і мудрости, і шукає волю Боже чинити, такий входить у ширше знання чим Адам, що він хотів набути в ошуканий спосіб. Він захотів набути знання в не назначений Богом спосіб. Біблію звичайно вважають за трудну і таємничу книжку. Учителі звичайно ховають своє незнання за її трудностю і кажуть, що задля її таємничого характеру вона повинна бути в почитанню. Релігійні священники сталися найвисшими священниками бога темноти. Біблія не булаб тяжкою до зрозуміння, еслиб духовенство не було стримало її знання перед людьми.

У першій голові на початку Бог розказує історію, чому Він сотворив чоловіка. (1 Мойсея 1:26-28) Перше, як він сотворив землю, а по тім чоловіка, Божого представителя на землі і царя над звірятами. Бог сотворив землю для sweї власної слави і для добра Його сотворінє.

Коли земля була готова, Господь Бог сотворив з неї чоловіка, і чоловік опісля назвав землею матерею своєю. А що людська будова була подібна до всіх інших форм, то се мабуть тому, що Сотворитель уважав таку будову за найвідповіднішу для всіх земських сотворінь. Але Він тут не згадує, що чоловік розвинувся з нижшого стану, як де котрі світські мудрі заявляють. Бог приготував сад для чоловіка, у котрім обставини були далеко красші чим є нині на землі. Він дав йому роботу, але до сеї роботи не треба було знарядів рільничих. Отже будучи в совершених обставинах, без тілесних слабостей, без умового умучення, коли нічого не заслоняло його совершеної радості, і будучи вповні зайнятий, чоловік тоді жив в обставинах, що люде називають нині золотий вік.

Але серед сих совершених обставин, Сотворитель лишив легкий закон до сповнення. Чоловік поламав сей закон і розуміється сим його і золотий вік скінчився. Тоді близька звязь з Сотворителем перестала існувати; настав встид; сварка між чоловіком і жінкою; смуток, біль, і невдоволення зачалось. Сим, що він виконав свою власну волю, він не скористав. Чоловік висвободився з під легкого закону, що дав йому Сотворитель, зато попався в страшні кайдани гріху і смерті.

Від того дня всі діти Адамові пішли слідами свого отця. Історія людства є повна боротьби і записана кров'ю. Нині, більше чим 6,000 років від упадку, світ хвалиться, що він дійшов до високого умового розвою, але здурноти майже що не погубив себе. Чоловік є скований пристрастю, страхом і заздрістю тому не можна надіятися щоби він міг скористати із своєї лекції.

Бачучи видиво совершеного дня, пророки не вважали на несовершеного чоловіка і не занималися справами світа сього. Для них не було трудностей; вони знали лише силу Божу. Вони всегда лише споглядали на Нього. Ісаїя наводить слова Єгови на котрі він спожягав: „Як я задумав, так воно й буде; як я призначив так і станеться.“ (Ісаї 14:24) Пророки не клопоталися ріжними дикими справами або науковими плянами, але обявленнем сили Божої, і яке вражінне слово Боже має в серпях людських і які благословенства будуть мати ті, що сповняють заповіді Божі.

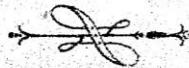
Хотай всі пророки писали про Боже справедливе царство на землі, то однак пророк Ісаїя написав найбільше, для того беремо собі його за взірцевого післанця Єгови. (Діян. Апост. 3:21) Він зачинає своє пророцтво, як

Ізраїль упав у зіпсутте і остаточно був оздоровлений Богом і приведенний назад до свого давного стану. Він бачив як Ізраїль прийнятий був назад Богом до ласки, неначе коло гори Синай, очищений від гріху проти Бога і Угоди. Тоді він розказує про благословенства, які скоро по сім нарід мав отримати. Вони пізнають, що Бог сотворив всі народи з одної крові: що всі люде є одна родина; що вони не будуть вчитися воювати і що тоді настане правління братерської любви. — Ісаї 2:1-4.

Дальше Ісаїя розказує, як все буде в гармонії і що ніщо не буде шкодити у царстві Божім; як Єгова Бог зробить гостину з товстих страв для всіх людей; і що в тім часі зісунеться заслона зі всіх очей, і всі пізнають Його від найменшого до найбільшого і всі будуть радуватися благословенствами. В тім самім царстві Бог побідить смерть і повтирає сльози зі всіх сумуючих. (Ісаї 11:6-9; 25: 6-9) Пізніше він розказує, що всі визволені Господом будуть вертати (зі стану смерті) і вийдуть на святую дорогу, аж прийдуть на Сион (приняття Його правительства) і тоді смуток і воздыханне віддалиться. Се є образ, як увесь рід людський буде вертати зі стану смерті до благословенств після Божої обітниці. Се також відповідає словами Псалмьста: „Ти вертаеш людям у зотліне і кажеш: Вернітесь, діти людські!“ (Псалма 90:3) Викуп, о котрий поставив Бог, є даний за кожного чоловіка де він не жив, бо Ісус Христос з ласки Божої спожив смерті за кожного чоловіка. — Ісаї 35; Жидів 2:9.

В тім віці люде будуть жити з праці рук своїх і будуть жити в мирі; люде будуть будувати доми і мешкати в них, насаджувати виноградні і їсти овочі з них. Тоді не буде зажирливих панів, щоб загорнули поля для себе, або відобрали власність за малий переступ права. — Ісаї 65:21,22.

Інші пророки також говорять про подібні образки благословенств. Пророк Еремія говорить про час, коли Єгова зробить нову угоду із своїм давним народом, а по сім цілий світ прийде до миру і відпочинку. Але найбільше видиво з між усіх пророків бачив Йоан Одкровитель. Він бачив, як царство Боже сходило на землю і як Бог замешкав між людьми і по оптирав їм сльози, привернув їх до гармонії з собою і так ціла людська родина зажила в мирі, а плач і воздыханне віддалилося від них. (Одкритте 21:3,4) Ось про такий золотий вік говорить Біблія. Дійсність його так певна, як певно є всемогутий Бог і що Він зробить все після своєї виміреної волі.

Порядок у Церкві

ПИТАННЯ: Якщо брат не є старшим у зборі, але є директором служби, чи він може вносити всілякі справи про працю на зібранню робітників?

ВІДПОВІДЬ: Так, се є його повинністю яко директора представляти різні справи відносно служби. Такий директор є назначений Товариством, і се є його повинністю давати відповідні вказівки відносно служби.

ПИТАННЯ: На примір, що сестра має надумці нег тий внесок до збору, що вона повинна зробити?

ВІДПОВІДЬ: Вона повинна подати свій внесок через брата, або виписати на карточці і подати писарові до перечитання. Господь через апостола Павла дав певні права церкві, котрі виключають сестри брати участь в аргументах як і також проповідувати на зібранню. Однак се правило не відноситься до питань на студії. Сестри під час студії часто подають питання в тій цілі щоби щось навчитися. Отже під час студії вони можуть ставити питання і відповідати, але коли приходить до горячої дискусії, тоді сестри повинні повстриматися від цього. Під час дискусії свідомий брат повинен представити справу ясно і дати її підголосованне. Сестри можуть брати участь у таких голосуваннях. Ціль Вартової Башти є, щоби звернути увагу на слова апостола Павла. Віримо, що він був вірним представителем Господнім і дорадником церкви, тому його пораду добре прийняти.

Старші повинні учащати на зібрання і старанно дбати о добро і розвії класи. Ми зауважали, що де котрі старші виключають дяконів, коли дякони прийдуть на зібрання старших. Таке поступованне не є властиве. На зібранню старших і дякони можуть бути присутні, лише що дякони не голосують над справою і обговоренню і внесеною старшими. Рівнож дякони можуть ставити питання на таким зібранню, если вони бажають досягнути інформації. Не бачимо ніякої причини чому зібрання старших мали відбуватися приватно або секретно. Вони є лише наставлені як слуги збору і повинні мати бачність над різними справами в церкві. Се є зовсім на місці для дяконів учитися від старших про різні справи для добра церкви.

ПИТАННЯ: Хто може найменувати директора, його заступника, книгара і других слуг церкви?

ВІДПОВІДЬ: Ця справа є цілком в руках цілого збору. Без різниці чи брат є старшим чи звичайним членом він може робити внесок. Рівнож сестра може робити внесок або іменувати брата. Лише аргументувати (обговорювати справу) повинні самі браття старші, котрих церква вибрала як своїх дорадників. Еслиж церква бажає почути опінію певного брата, що не є старшим або дяконом, тоді зовсім було б на місці попросити його дати свої погляди що до справи перед голосуванням. Памятаймо що одинока ціль сеї поради є, щоби затримати порядок у домі Божім.

Питання: Чи се є властивим для старшого бути председателем на зібранню робітників?

ВІДПОВІДЬ: Если той старший є в повній гармонії праці або служби, і робітники бажають його за председателя, тоді він може бути. Він є уповажнений ділати як председатель в протязі назначеного часу.

ПИТАННЯ: На примір, що вибраний брат на старшого учить мильну доктрину, науку, чи се є на місці котрому будь брату звернути йому увагу на блуд?

ВІДПОВІДЬ: Певно, що так. Найперше котрий будь брат повинен звернути токому старшому увагу на блуд, і если він признається до помилки, то се певно значить, що він свою помилку поправить. Еслиж він уперто дальше буде учти мильну науку, тоді збір повинен ухвалити внесок і попросити його зрезигнувати.

Хтось може зробити такий внесок?

Такий внесок може зробити хто будь з посвячених.

А хто може подавати аргумента, щоби пояснити справу внеску?

Аргумента може подати котрий будь брат у зборі, без різниці чи він є старшим у зборі чи ні, если церква уповажнила його.

Справді се є сумна річ, що по так многих роках науки дітей Божих, є старші, що спричиняють клопіт у зборі. Звичайно такий клопіт повстає за для оцінення себе за високо. Такі старші не дбають о добро класи. Але вже прийшов найвищий час для Господніх людей, тих, що дійсно посвятилися, щоби вони стали рами віри і безсамолюбства дбали о добро дітей Божих і справи його царства, і помагали одні другім, а не були поблазною і спотиканем. Без сумніву, що многі брати роблять помилки не хотючи. Нехай кождий у зборі покаже духа Господнього, а головно браття старші.

Старші повинні памятати, що не всі справи мусять бути обговорені перше ними, за нім сю справу представляється перед збір. Однак коли яка справа приходить перед старших, тоді вони повинні обговорити її між собою і поладити всі непорозуміння і аж тоді представити справу ясно церкві. Се ніяк не можна розуміти, щоби всі справи мусяли бути обговорені старшими, або що сама церква, без старших, не може рішити справи. Старші є лише слугами в зборі, а не панами. Передовсім старші повинні уважати, щоби під час розбирання справи, не було суперечкі між собою, а головно в присутності церкви. Если є яка різниця в поглядах щодо нарушеної справи, тоді така справа повинна бути перше обговорена між старшими. Але се не значить, що збір не може рішати справи без присутності старших, если сього церква бажає.

ПИТАННЯ: Яка є задача старшого? Чи старший має більше сили в розпорядженню щодо служби Господньої, як котрий инший член?

ВІДПОВІДЬ: Апостол ясно визначає задачу старших, а сумувавши його думки в коретці, він каже, що старший повинен учити збір або перепроваджувати студії, призначені йому; він повинен навчати церкву о духовних справах, если така робота є поручена йому. Старший повинен взагалі бути дорадником церкви. А щодо провадження праці він немає нічого, так як би він і не був старшим. (Замітка: се відноситься до зборів де є назначені директори служби). Кождий член, чи він є старший чи ні, є рівний на полю служби. Директор служби подає план роботи, роздає кождому робітникові територію і провадить сею роботою самий. Позиція старшого щодо служби є така сама як і кожного будь члена в зборі. Він абсолютно нічого немає спільного щодо розпоряджування роботи або робітників. Се не є їх діло. Вони повинні старатися дістати територію приписану їм і працювати як котрий будь член. Старші є також під розпорядженням директора служби і не мають нічого спільного з розпорядженням праці.

Не так давно, бюро Товариства отримало інформацію, що певний збір не хоче вибрати старших за для страху, бо сводиться, що старші будуть панувати над збором. Отже треба пам'ятати, що у Божій організації немає лідерів або наставників. Старший не є паном у зборі,

а слугою; і если збір побоюється що певний брат, коли буде вибраний буде панувати над ними, тоді лучше не вибрати його. Також треба пам'ятати що Бог приказав виконати певну роботу, і що сатана старається перешкодити сій роботі. Отже кождий, що не поводиться самолюбовством буде старатися помочи виконати волю Богу, і ніколи не буде шкодити Господній службі.

Сих кілька слів ми навели як пораду. Вартова Башта немає власти установляти правила. Сподіємось, що *Вартова Башта* ніколи не дойде до тої точки авторитету, щоби аж вона стала паном над кимось.

Тут ми в кількох словах даємо пораду, що коли яка справа приходить під розвагу тоді старші повинні обговорити в який спосіб сю справу треба представити перед збір. Если збір бажає мати брата до обговорення справи, що не є старшим, тоді він може заявити се і мати його. Треба всегда пам'ятати, що всяка власть ділання лежить у руках цілого збору, а не в руках старших або інших слуг церкви. Если котрий збір ухвалить, що сестри можуть робити внески і провадити дискусії, то се є зовсім справа збору. Однак Вартова Башта не радить так робити за для повисше наведених причин. Однак кождий збір має виключне право рінати всі свої справи.

Тексти і Коментарі на Освідчення

Середа 12. грудня

Вони вороги обступили мене; але в Імені Господнім я побідию їх. — Псалма 118:10.

СЛУЖИ Господні бачуть, як вороги обступили їх, але вони не бояться. В імя Єгови, себто, в сідлі Його обійняти і угод, вони ідуть до боротьби і бачуть, як Єгова винищує ворога. Він дозволяє їм брати участь у тій роботі. Се не значить, що люде Божі будуть самі винищити; але се значить, що Бог дасть побіду своїм людем і винищить всіх тих, що противляться Йому і Його роботі. Всі народи, що значить, всі організовані сили сатани, стараються винищити помазанців. Коли ворог розіб'ється на часті, тоді Бог спасе своїх люде і покаже їм дорогу до життя. Таким чином Він прославить своє імя. Але, щоби люде знали про Його замір, Бог веде їх своїм помазанцям бути свідками на землі і співати в честь імени Його імя.

Середа 19. грудня

Нехай сі, що люблять твоє імя, рабують в тобі. — Псалма 5:11. (Анг. переклад.)

Сей текст є молитва до Єгови, щоб Він стримав дальший поступ Його ворогів, щоби Його імя прославилося і щоби сі, що люблять Єгову, радувалися в ній. Се є відповідна молитва для помазанців нинішнього часу. Зближився час, коли Бог прославить своє імя; ми знаємо се повинні молитись і працювати в гармонії наших

думок. Часом, здається, що ворог побідить, і помазанці на час чуються знеохочені. Тоді вони моляться, щоби Господь стримав ворога і винищив його, а ті, що люблять Господа, щоби радувалися в Нім. Сих Він, привів у тайний пруботок і заховав їх під тінею своєї могутчої руки. Вони наближують один другого, щоби показати свою вдячність Єгові через радісне голошення про Його честь і славу.

Текст на 26-го грудня, 1928.

«До твого імени й пам'яті про тебе змагала душа наша.» — Ісаї 26:8.

В часі великого заколоту на землі Вавилон велике місце буде мало початок знищення, а Єгови вірні знайдуть місце сховку в Нім. Їх думи або їх істнування бажають Його. Вони немає нічого дорослого в життю як тільки чинити Його волю, і шукати слави для імени Його. Вони не забувають що він для них учинив вминовності, і се що було написано було для їх заохочення і відваги в останніх днях. Будучи потішені, вони клануть до него о дальше зміцнення і о дальшу привілію в Його службі. Бажання їх серце є, щоби в тій великій праці Єгови могли привнести честь для імени Його через свою участь в праці. Сі котрі є вновні віддані Господу не тільки шукують щоби мали участь в Його праці, але вони стараються заохочувати своїх снів-братів щоби і вони могли мати участь в Його праці.